

ת"פ 42249/09/12 - מדינת ישראל נגד אלמן גילילוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42249-09-12 מדינת ישראל נ'
גילילוב(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלמן גילילוב

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בעבירה של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, חבר הנאשם לאחר אשר הציע לו לגנוב משאית מירושלים ולהסיעה למחסום טייבה בתמורה לסך של 1,500 ₪.

הנאשם הסכים להצעת האחר, וביום 13.9.2012, קיבל לידי מפתחות משאית וגנב אותה מחניון בירושלים. בנסיבות אלה, נהג הנאשם במשאית הגנובה עד פאתי מחסום הכניסה לטייבה, זאת כשלפניו נוהג האחר ברכב "מוביל".

2. בטרם טיעונים לעונש, התקבלו תסקירי שרות המבחן בעניינו של הנאשם.

שרות המבחן תיאר את נסיבות חייו של הנאשם, המוכר לו מתיקים קודמים. מדובר בנאשם המעורב בעבירות פליליות זאת בשל מאפיינים אימפולסיביים, צורך בסיפוק מידי וקשיים בשליטה פנימית. הנאשם מתקשה לזהות כשלים בהתנהגותו ואת משמעותם על הסביבה. שרות המבחן ביצע ניסיון לרתום את הנאשם להליך טיפולי, ואולם הנאשם הגיע לחלק קטן בלבד של המפגשים אשר נקבעו עימו, ולפיכך שרות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. יחד עם זאת, המליץ שרות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה ציינה את ערך הרכב הנגנב, וכן את אופיו כרכב המשמש ככלי עבודה. בנוסף, ציינה את הסכנה לציבור המשתמשים בדרך כאשר הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב, ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר. בנסיבותיו של הנאשם, טענה המאשימה כי יש להטיל עונש מאסר שלא יפחת מ-30 חודשים, מאסר מותנה, פסילת רישיון שלא תפחת משנתיים, קנס ופסילה על תנאי.

4. ב"כ הנאשם הדגיש כי העבירה בוצעה ביוזמה של האחר אשר פנה אל הנאשם לבצע את העבירה. בנוסף, האחר הוא שהוביל את הרכב הנגנב, ועל אף זאת החליטה המאשימה לסגור את התיק כנגדו. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, עובד כיום בשיפוצים ועומד להתחתן. כל העבירות בהן הורשע בעבר בוצעו בטרם עבירה זו. לפיכך, עתר להטיל על הנאשם עונש שאינו מאסר בפועל.

הנאשם טען, כי מתגורר עם אמו, הסובלת מבעיות רפואיות, הוא עומד להתחתן וחדל מביצוע עבירות. לפיכך ביקש הזדמנות אחרונה.

מתחם הענישה

5. גניבת כלי רכב הוכרה, מזה שנים, כ"מכת מדינה". המחוקק הביע עמדתו בתיקון מס' 28 לחוק העונשין, אשר נועד לתת מענה לתופעה רחבת ההיקף של עבירות בכלי רכב, ובהן גניבתם. החמרת הענישה בגין עבירות אלה, תוך קביעת עונש של 7 שנות מאסר לצד עבירת גניבת רכב, מייחדת עבירה זו מעבירה של גניבת כל רכוש אחר, אשר העונש לצידה הוא 3 שנות מאסר. הסיבות לכך, הן נפוצות העבירה, הפגיעה הכלכלית הקשה בבעל הרכב, וכן ההיבט הכלכלי הרחב, העוסק בפרמיות גבוהות לביטוח כלי רכב החלות על כלל האוכלוסיה. בנוסף לפן הכלכלי, יש להתייחס להיבטים נוספים של הפגיעה בבעל הרכב, המגיע אל הכלי המשמש אותו לתנועה ממקום למקום, ומגלה שזה נעלם. מדובר בפגיעה בבטחון האישי שחש אותו אזרח, ואף פגיעה בחופש תנועתו. כאשר כלי הרכב הנגנב הוא משאית, מדובר בדרך כלל ברכב בעל ערך רב, וכן בפגיעה אף בעבודתו של בעל המשאית.

פסקי הדין שהוצגו על ידי בא כוח הנאשם, אשר ניתנו בערכאות השלום, אינם משקפים את רף הענישה המחמיר שנקבע בגין עבירות דומות, וכולל מאסר בפועל אף ברף הנמוך שלו (ראו הפסיקה שהגישה המאשימה מבית המשפט העליון, וכן עפ"ג 57089-03-14 (י-ם) **עודי מחפוז נ' מדינת ישראל**, (2.7.2014)).

6. במקרה הנדון, הנאשם ביצע את המיוחס לו תוך חבירה לאחר, אשר הציע לו תמורה כספית נאה על מנת לגנוב את המשאית ולהעבירה למחסום טיבה. הנאשם קיבל לידיו את מפתחות המשאית מהאחר, ביצע בעצמו את מעשה הגניבה, ונהג במשאית מרחק רב מירושלים עד לפאתי טיבה, תוך שימוש בתחכום, ובשיטת רכב נוסף הנוסע לפני המשאית הגנובה, בכדי להתריע מפני סכנת גילוי. אינני מקבל, לענין זה, את טיעון בא כוח הנאשם, כי הנאשם היה זוטרי בביצוע העבירה, שכן הנאשם הוא שביצע בפועל את מעשה הגניבה, לרבות הנהיגה הממושכת במשאית ממקום הגניבה ועד למחסום טיבה.

בנוסף, הנאשם הודה שנהג במשאית מבלי שיהיה בידיו רשיון נהיגה מתאים לנהיגה במשאית מעין זו, ובכך היווה סיכון לציבור המשתמשים בדרך.

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירה וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה למעשה העבירה באירוע הנדון, נע בין 9 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר, מאסר מותנה, ופסילת רשיון בפועל וכן על תנאי.

העונש המתאים

7. כנגד הנאשם מספר הרשעות קודמות, לרבות בגין עבירת רכוש מינורית, וכן בעבירות תעבורה. שירות המבחן התרשם ממאפייני אישיות בעייתיים, אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירה, ואולם הנאשם לא נרתם להליך הטיפולי שהוצע על ידי שירות המבחן. למעשה, בנסיבות אלה, ובלא שאותם גורמי התנהגות בעייתיים זכו לטיפול, יש להתייחס אל הנאשם בהתאם להתרשמות שירות המבחן: אדם אימפולסיבי, המתקשה לווסת את דחפיו, ולזהות את משמעות מעשיו והשפעתם על הסובבים אותו.

יחד עם זאת, יש לזקוף לזכות הנאשם את קבלת האחריות על מעשיו, את הודאתו בבית המשפט, את השפעת העונש שיוטל עליו ועל משפחתו הקרובה, וכן את נסיבות חייו כמתואר בתסקיר. בנוסף, יש לייחס משקל משמעותי לעובדה שמדובר במאסרו הראשון של הנאשם. אין משקלה של שלילת חירות לראשונה בחיי אדם, כמשקל מאסרו של אדם הנכנס ויוצא מבין כתלי הכלא. כך, יש לקוות כי תקופה מאסר אשר תוטל על הנאשם, תהווה עבורו הרתעה הולמת, על אף דפוסי אישיותו האמורים.

אציין כי אינני מקבל את טענת בא כוח הנאשם לגבי סגירת התיק הקשור לשותפו של הנאשם, זאת על אף קיומן של ראיות מוצקות כנגדו, בשל העובדה שלא הוצגו לפני כל ראיות לביסוס טיעון זה.

8. לפיכך, ולאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, זאת בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 13.9.12 עד יום 21.9.13.

ב. 8 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו, עבירת רכוש

מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו, עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה, זאת למשך שנה משחרורו מהכלא. שב"ס יעדכן את מזכירות בית המשפט לגבי מועד השחרור.

ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה, למשך שנה, זאת על תנאי שלא יעבור תוך

שנתיים משחרורו עבירת רכוש הקשורה ברכב.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ה, 05 ינואר 2015, בנוכחות הצדדים.